

Východiskem této práce je fakt rezignace západního myšlení na dosažení absolutní jistoty poznávání. S poukazem na skutečnost, že termíny popisující konkrétní situace nejistoty jsou poměrně snadno zaměnitelné, se kapitola I věnuje rozboru hlavních případů nejistoty (riziko, vágnost a indeterminita), a dochází k závěru, že společnými prvky těchto případů je jednak zpochybnění vztahu mezi příslušným aktem a předmětem tohoto aktu a dále časový charakter těchto předmětů jakožto potencialit. Problém nejistoty se tak ukazuje jako problém intencionálního mínění radikální novosti (kapitola II). Kapitola III se zaměřuje na způsoby uchopení tématu potenciality v Husserlově intencionální analytice a prošetřuje možnost zodpovězení otázky po radikální novosti prostřednictvím Hejdánkova konceptu (či spíše nmotivu) nepředmětné intencionality. Práce dochází k závěru (kapitola IV), že Hejdánkův koncept otevírá perspektivnější pohled na tuto otázku než "klasické" fenomenologické pojetí horizontu, které je úzce zaměřeno na svůj výchozí model primární zkušenosti (vnímání), v důsledku čehož ne zcela adekvátně respektuje méontický charakter veškerých potencialit. Předpokladem tohoto rozvinutí je nicméně zachování jednoty noématu jakožto intencionální identity.